

[Indenrigsministeren.]

Vurderingsniveau pr. 1. Oktober 1936 ved Beregning af Laanegrænserne.

Jeg kan oplyse, at det er Hensigten, at man omgaaende skal gaa i Gang med Overvejelser om, hvorvidt og under hvilke Former Gældsbe­grænsningslovgivningen skal fortsættes, og at Arbejdet dermed skal fremmes, saa at den eventuelle nye Lov kan foreligge til 1. April 1946. Men jeg tilføjer, at den Omstændighed, at jeg her foreslaar, at den 8de almindelige Vurdering til Ejendomsskyld skal danne Grundlaget for Laanegrænserne i endnu et Kvartal, ikke binder mig med Hensyn til den fremtidige Revision af Loven.

Jeg skal hermed anbefale Lovforslaget til hurtig og velvillig Behandling i det høje Ting.

Hans Hansen: Der er Grund til at fremhæve den store Betydning for Samfundet, som Gældsbe­grænsningsloven af 1940 har haft, idet den i stor Udstrækning har hindret en lignende Gældsstiftelse — især i Landbrugsejendomme —, som vi var ude for under den forrige Krigsperiode.

Ifølge Gældsbe­grænsningsloven er det saaledes, at Gældsstiftelsen ikke kan gaa ud over 90 pCt. — for Landbrugsejendomme 100 pCt. — af Ejendomsskyldværdien ved 8de almindelige Vurdering pr. 1. Oktober 1936. For Tiden foretages en ny Vurdering til Ejendomsskyld — 9de almindelige Vurdering — som træder i Kraft den 1. Januar 1946.

Det af den højtærede Indenrigsminister i Folketinget oprindelig fremsatte Lovforslag gik ud paa, at den nye Vurdering skulde gælde ved Optagelse af Laan fra 1. Januar 1946. Der vilde imidlertid være Fare for en stærk Stigning i Gældsstiftelsen i Ejendomme, naar Gælden kunde forhøjes i samme Forhold, som Ejendomsskyldværdien er forhøjet fra 8de til 9de almindelige Vurdering, da denne Forhøjelse af Vurderingen for Landbrugsejendomme vil blive paa 10—35 pCt., alt efter som Ejendommen har god eller mindre god Jord. Handelsstatistikken vedrørende Salg af Landbrugsejendomme under Krigen viser, at Ejendomme med den bedste Jord har været ude for langt den største procentvise Stigning — et Forhold, der sikkert staar i Forbindelse med den Mangel paa Kunstgødning, der i Særdeleshed har gjort sig mærkbar for de ringere Jorder.

Det i Folketinget fremsatte Forslag til Lov om Tillæg til Gældsbe­grænsningsloven er i Folketinget undergaaet væsentlige Ændringer, saa at det i den Skikkelse,

hvor det nu foreligger her i Tinget, er blevet en Fortsættelse af den hidtidige Lovgivning, hvad ogsaa den ændrede Titel klart giver Udtryk for. Lovforslagets Tekst er ændret saaledes, at det er Ejendoms­skyldværdien pr. 1. Oktober 1936, der er gældende til 31. Marts 1946, til hvilken Dato Lovens Udløbstid er ændret fra 30. Juni 1946. Herved er opnaaet en 3 Maaneders Forlængelse af den nuværende Lovgivning, en Forlængelse, som vi fra vor Side foreløbig er tilfreds med. Jeg gaar ud fra, at det, som ogsaa den højtærede Minister bebudede, inden for dette Tidsrum maa være muligt at skabe en saadan Lovgivning, at en betydelig Stigning i Gældsbyrden kan undgaas i Fremtiden.

Med disse Bemærkninger skal jeg paa mit Partis Vegne anbefale Lovforslaget til Vedtagelse i det høje Ting.

Bjerg: Jeg har ikke næret de samme Betæneligheder, som den ærede sidste Ord­fører og Ordførerne for det socialdemokratiske og det radikale Parti ovre i Folketinget havde i Retning af, at Landejendommene skulde stige i Pris, hvis vi vedtog Lovforslaget i den først foreliggende Form. Der er nemlig en meget væsentlig Forskel paa Forholdene i 1940 og nu. I 1940 stod vi over for en Stigning i Ejendomspriserne, men Tendensen ligger slet ikke saaledes i Dag — tværtimod. Dersom man anerkender Berettigelsen af den Omvurdering til Ejendoms­skyld, vi nu har faaet ved den 9de Vurdering, synes jeg ogsaa, man maa anerkende Berettigelsen af, at Tinglysningsgrænsen forhøjes. Det vilde være en Hjælp, kan vi godt sige, til de unge. Deres Gæld bliver i sig selv hverken større eller mindre; for det, de ikke har paa de faste Prioriteter, har de paa anden Maade. Men det vilde have været en Hjælp for dem at faa mere ført over paa faste Prioriteter og derved faa billigere Penge at arbejde med, og det vilde ogsaa være en Hjælp for de unge, som ikke endnu har egen Bedrift.

Naar Loven, som kun betyder en Flytning af Datoer, kan man vel sige, udløber den 31. Marts 1946, og vi skal til at forlænge den — hvis vi da skal det —, haaber jeg, at vi ikke rører ved Sætserne, men bruger den 9de almindelige Ejendomsskyldvurdering som Grundlag for Tinglysningsbe­grænsningen, saa at vi ikke gør de Ulemper, der altid følger med en saadan Lovgivning, større end nødvendigt.

Med disse Bemærkninger skal jeg paa mit Partis Vegne anbefale Lovforslaget til Vedtagelse i det høje Ting.